

FECSKE CSABA

Ahol ott vagy

*szép lassan beesteledem
lapockáim alvó szárnyak
álmodják csak a röptömet
gyönyörét a szárnyalásnak*

*csalódás szítja a vágyat
az kísért ami nem lehet
amit nem érsz el mint a fán
pirosuló almát a gyerek*

*oda vágyani ahol ott vagy
és ez nem eljátszott szerep
csodálni a megszokottat
fölfedezni bár ismered*

Sötétben

*bányaomlásként dől rád
az éjszaka szíveddel dolgozó
szorgalmas bányász a hangok
gazdátlan veszett vak kutyák
kiszámíthatatlanok félelmetesek
bűzös nyáluk fröccsen rád
ásító torkukból a pokol
forrósága süt karmuk széttépi
a fényt elgörbíti az időt
legszívesebben egérlyukba bújnál
ha volna lyuk de nincs fény ütötte
rés a világon remegve
ha kérdenéd kié e hang
nincs válasz sehonnan
csak nyers indulat szétomolt egek
pusztasága vert seregei a reménynek
ott tapicskolsz tehetetlenül némán
a sötétség marasztaló sarában*

Tört/éne

*alszik az eső
a tavaszi almafa alatt
mely vigyázva ejti el fehér virágait
olyan ez mintha hóesésről
álmodna valaki
amikor az idő kicsit megpihen
és csak az történne meg
aminek máskor nem lehet*